

Annie Ernauxová o nejtělesnější zkušenosti

Kristýna Skalníková

Nobelistka Annie Ernauxová v blíže neurčeném čase s krajní nejistotou čekala na výsledky HIV testu. Naštěstí byl negativní. V autobiografické novele Událost vzpomínkou uvozuje starší a intenzivnější prožitky, když ve třiačtyřiceti letech nechtěně otěhotněla. Pozoruhodným způsobem se prolíná s kratičkým textem Mladík o známosti s výrazně mladším mužem.

Zmíněná díla, která tuzemské nakladatelství Host pojalo jako diptych, vyšla ve spisovatelčině rodné Francii samostatně. Je však namístě postavit je vedle sebe.

Jedno do druhého totiž propustuje drobnou příběhovou spojitost, ale i dobou svého zrodu. Mladíka Annie Ernauxová

stvořila závěrem devadesátých let, těsně po ukončení poměru s titulním partnerem, nicméně jej pustila do světa teprve loni, pár měsíců předtím, než získala prestižní Nobelovu cenu.

V procesu vzniku Události, kdy se ještě s oním milencem stýkala, si paradoxně uvědomila nemožnost jejich vztahu. K myšlence iniciující rozchod ji přivedla klíčová událost s velkým U z roku 1963, jež se v knižní podobě objevila na počátku nového milénia a kterou před dvěma lety zdařile zfilmovala režisérka Audrey Diwanová.

S nádechem prchavosti autorka v Mladíkovi předkládá soustředěné obrazy milostné avantýry s o téměř třicet let mladším studentem, kterou zakoušela coby čtyřiapade-

sátiletá žena. Plně si vědoma neodmyslitelného generačního rozdílu, intelektuální, majetkové, a tím pádem i mocenské převahy, se syrovostí doznává opravdové důvody, proč se k němu dočasně upnula.

Recenze

Nesmlouvavým, kritickým pohledem na realitu, který je Ernauxové vlastní a díky němuž se takřka každý její počín stává ojediněle přímočarým svědectvím, popisuje, jak po boku věkově vzdáleného protějšku chtěla oživit své minulé já a být opět žádoucí. Včas ovšem pochopila, že vzhledem k jeho upřímnému citu není taková pozice vůči němu docela fér.

Muž označený jako A. (pou-

žitím výhradně počátečního písmene křestního jména literátka chrání reálné, většinou stále žijící osoby) shodou okolností bydlel hned naproti nemocnici, v níž se Ernauxová o tři dekády dříve zotavovala po utajené interrupci, tehdy zákonem zapovězené.

Potrat je vždy skličující záležitostí, ať je samovolný, či plánovaný. Liší se pouze mírou fyzické a duševní bolesti.

Pro vypravěčku byl zcela střízlivou volbou, když ji početí zastihlo během univerzitních studií a s nejmenovaným otcem dítěte nesdíleli perspektivní rodičovské vyhlídky.

Svízelná cesta za nalezením takzvané andělíčkářky čili ženy provádějící nelegální přerušování těhotenství, kterou v próze líčí s naprostou sugestivností, nakonec končí

úspěšně. Jenže je jen prvním, byť nejvýznamnějším krokem. Následující, kdy se o porozený plod a své zdraví musí postarat už sama, potýkajíc se s neočekávaným traumatem, se ukazuje být nezměrně těžší, a to i pro čtenáře, jež jejím hlasem prožívá snad tu nejtělesnější zkušenost.

Stojí však za to podniknout tuto trpkou odysseu s hrdinkou právě dnes, kdy se Polsko a některé americké státy obracejí k ženám ve stejné nepřijemné situaci zády.

**Annie Ernauxová:
Mladík + Událost**

nakladatelství Host,
překlad Tomáš Havel,
104 stran, 299 Kč

Hodnocení

90 %